

РЕШЕНИЕ

№ 7887

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9598** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят С. С. С., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.9 оспорва Заповед № 22-4332-002376 от 23.05.2022 г. на И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 т.2 б.в от ЗДвП.

Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита, че при издаването ѝ е нарушен материалния и процесуалния закон.

Ответникът И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован за производство се явява лично и намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 22-4332-002376 от 23.05.2022 г. на И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2 б.В от ЗДвП-временно спиране от движение на МПС ,до представяне на сключена валидна застраховка гражданска отговорност.В заповедта е посочено,че на 20,05,2022год против С. С. С. е съставен АУАН № 656224,затова,че управлява в [населено място] по бул.В. лек автомобил Ф. Голф с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] без застраховка гражданска

отговорност на автомобилистите за 2022г.

Заповедта е връчена на 05.10.2022 на жалбоподателя. Жалбата до съда е постъпила на дата 06.10.2022 г. /стр.4/, поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №513 з-1618 от 26.02.2018 г. на Директор на СДВР, оправомощен да определя подобни лица въз основа на Заповед №812з-1524/09,12,2016г на Министъра на вътрешните работи.Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 т.2 б.В от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това. От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка- на 20.05.2022год против С. С. С. е съставен АУАН № 656224, затова, че управлява в [населено място] по бул.В. лек автомобил Ф. Голф с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] без застраховка гражданска отговорност на автомобилистите за 2022г. В тази насока е и представеното от жалбоподателя писмено доказателство- а именно, че три дни след констатираното нарушение по чл.638 ал.3 от КЗ на 23.05.2022г е сключил задължителната застраховка гражданска отговорност със ЗК Б. И. АД з а притжавания от него автомобил Ф. голф с ДК [рег.номер на МПС] .

Съгласно чл.171 т.2 б.в от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно спиране от движение на МПС - до предоставяне на сключена валидна застраховка; От събраните в рамките на

производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 20,05,2022 год С. С. е управлявал моторно превозно средство/в закона не е поставено изискване МПС да е лично на жалбоподателя /, без да има валидна задължителна застраховка гражданска отговорност за 2022 г. Т.е. налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. В тази насока следва да се коментира и представената с жалбата копия на застрахователна полица гражданска отговорност № /021220015023, сключена на дата 23,05,2022 . Новата полица е била представена, за да има възможност жалбоподателят да си получи обратно СУМПС по другата ПАМ, която му е наложена със заповед № 1380/20.05.2022 г и тя конклюдентно изключва възражението му, че към дата 20,05,2022 г е имал валидно сключена застраховка.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по горе обаче става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби-чл.171 т.2 б.В от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. С. С., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.9 против Заповед № 22-4332-002376 от 23.05.2022 г. на И. В. Й.-полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 т.2 б.в от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгл. Чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: